

PRECS I PREGUNTES

Els catalans són bons

La setmana passada, *El País* va publicar un serial insòlitàment llarg. L'objectiu d'aquesta sèrie de reportatges era *demostrar* que al Quebec les tesis sobiranistes estan essent derrotades electoralment però, sobretot, ideològicament pels qui defensen una mena de "Canadà de les autonomies". No sols això, sinó que —sempre segons aquest diari madrileny— fins i tot els independentistes quebequesos no volen ni sentir a parlar dels nacionalistes bascos perquè els consideren massa implicats en la violència política que pateix el seu país. La cirereta del pastís era ressaltar una suposada enveja dels quebequesos respecte al tracte fiscal que reben els bascos. Els reportatges tenien per superficials qüestions com que el francès sigui l'única llengua oficial al Quebec o que s'hi hagin fet, fins ara, dos referèndums d'autodeterminació amb total normalitat democràtica. Però, vaja, és igual. Simplement es tracta d'utilitzar els quebequesos perquè diguin el que volen sentir a la redacció de Madrid.

Però no és això el que més em va cridar l'atenció. El més curiós és que en aquestes pàgines tan creatives el periodista espanyol i els seus interlocutors quebequesos s'esforçaven constantment a assenyalar el nacionalisme català com el contrapunt *desitjable* al dels bascos. Allà es definien els catalans (és a dir, CiU) com a espanyols de convicció que només volen que se'ls respectin algunes peculiaritats regionals.

Vint-i-tres anys de fer bondat han dut el nacionalisme català (fins aquest moment) majoritari no sols a tenir la benedicció paternal del *tot Madrid*, sinó a ser utilitzat ideològicament contra el nacionalisme basc.

Enhorabona.

Salvador Cot

La crònica

Carod insta els empresaris a "fer país", i Camps, a **estalviar**

Dilluns, 7 de juliol

El català a Balears. El *Diari de Balears* publica un avanç del cens de població 2001 recentment tancat que dona uns resultats preocupants. El 40% dels balears no sap parlar en català, i el 10% ni tan sols l'entén. Són dades de coneixement. Les d'ús social s'ignoren, però ningú no s'atreveix ni a imaginar-les. És la primera conseqüència estadísticament oficialitzada de l'increment de població causat per la immigració.

Dimecres, 9 de juliol

ERC, la pime de la política. Acompanyat per destacats representants del teixit de petita i mitjana empresa, el secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, va presentar la setmana passada el programa econòmic de la formació. ERC es proposa, entre d'altres fites, posar fi a "la injustícia del dèficit fiscal" a Catalunya i al "desequilibri de les inversions", així com triplicar els recursos en recerca i desenvolupament, una política nacional d'immigració i crear una xarxa territorialitzada de nous centres tecnològics "com han fet en altres llocs com el País Basc i el País Valencià". Carod, que va al·ludir durant el seu discurs repetides vegades a la importància estratègica de l'Euroregió de l'Arc Mediterrani, Euram, no va desapropiar la presència dels empresaris i els va demanar que "continuïn fent negoci, però també que tornin a fer país". "Demanem —va afegir— un posicionament clar sobre el dèficit fiscal, com ja ha començat a haver en infraestructures." I va tranquil·litzar un auditori econòmic contrari a grans aventures polítiques: "Hi ha molts prejudicis acumulats en les nostres sigles. Però si alguna cosa ha de tranquil·litzar l'empresariat és que una pime arribi al govern, perquè ERC és una pime." Carod també va demanar als joves emprenedors que liderin la classe empresarial i defensin "l'economia de la identitat", i a les pimes catala-

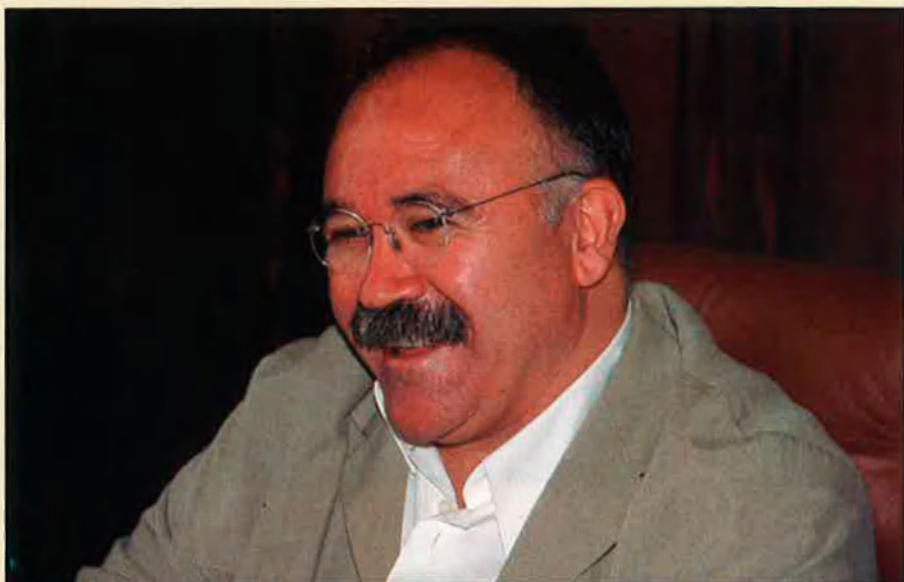
nes, que "no tanquin les possibilitats de creixement a Espanya". Tota una declaració de principis.

El Mallorca no té capital. El Grup Zeta, propietari del Reial Mallorca Societat Anònima Esportiva, no troba compradors per a les accions que ha posat a la venda. Les converses amb els principals hotelers balears han fracassat. Si més no la premsa local dona aquesta via per tancada. Això pot significar, atesa la gran necessitat que té el Grup Zeta de vendre, que el club degà del futbol balear, i referència socioesportiva per òbvies raons (el que té més abonats, campió de la Copa, etc.) passi a propietat forana, ara per ara desconeguda.

Dijous, 10 de juliol

Detencions polèmiques. Els tres detinguts a València acusats per un presumpte delictes de terrorisme són traslladats a l'Audiència Nacional de Madrid. Incomunicats i retinguts en aplicació de la llei antiterrorista, els tres detinguts estan acusats per la policia de pertànyer al col·lectiu anarquista radical i okupa denominat Malas Pulgas i de ser els responsables materials de la fabricació i enviament d'un sobre-bomba que va explotar a l'oficina de Correus de València el passat 24 de maig. A més, la Policia Nacional atribueix al col·lectiu diversos incidents, com ara l'explosió d'artefactes incendiàries i sabotatges contra seus bancàries. Companys dels detinguts han denunciat el tracte de les forces de seguretat i la CNT ha reclamat la seua posada en llibertat.

Revés comarcal. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya insta el Govern català a constituir els consells comarcals a partir de la llei aprovada per l'oposició l'abril passat. La sentència suposa un clar revés a CiU, que amb el nou sistema perd la majoria absoluta en cinc comarques i uns trenta consellers comarcals. La decisió judicial, en canvi, és aplaudida per

Camps pretén desmarcar-se de la política de Zaplana advertint els empresaris que caldrà "estrènyer-se el cinturó" i reunint-se amb els rectors de les universitats, un fet que hauria estat impensable durant el mandat de Zaplana. Dalt, Carod-Rovira va presentar, davant una nodrida cita d'empresaris catalans, el programa econòmic d'ERC i va aprofitar per demanar que, a més de negocis, "facin més país".

tots els partits de l'oposició, que exigeixen en ple la dimissió del conseller de Governació, Josep Maria Pelegrí, que acusen d'"obstaculitzar" una llei del Parlament de Catalunya, aprovada el 29 d'abril passat amb els vots a favor del PSC, el PPC, ERC i ICV, i en contra de CiU. Amb la pluja de crítiques, Pelegrí ja no sap d'on ve ni on va. De moment, però, no pensa dimitir.

Tota la setmana

Camps es desmarca. Les primeres actuacions de Francesc Camps al capdavant del Govern valencià destil·len una certa voluntat de desmarcar-se del seu antecessor, Eduardo Zaplana. Si més no, així ho demostren les seues promeses i advertències. Primer, en una reunió amb empresaris, Camps avisa que l'estat de les finances de la Generalitat obliga a "estrènyer-se el cinturó" i assegura que tot i que donarà continuïtat a la política

econòmica, hi haurà un canvi en la disponibilitat pressupostària. Es preveu que tots els assumptes pendents que encara no tinguen el vistiplau de la Conselleria d'Hisenda quedaran bloquejats. Després, el president es compromet a deixar d'invertir pressupostos en obres faraòniques, una de les prioritats preferides de Zaplana. No debades, el deute de la Generalitat —el segon més alt de totes les comunitats autònomes— preocupa profundament l'equip del president. I per últim, es reuneix amb els cinc rectors de les universitats valencianes, un gest que hauria estat impensable amb el seu antecessor. Camps es compromet a crear una llei d'universitats que inclourà un pla de finançament estable per a les institucions acadèmiques i un nou marc legal que regule les relacions entre el Govern valencià i les universitats. Tota una declaració d'intencions que caldrà comprovar si realment es compleix.

El desert

La sensació de viure al desert no sols ve suggerida per la temperatura dels termòmetres. Tot sembla erm, quan encara no han passat dos mesos des de l'escrutini que va esborrar, al País Valencià, qualsevol signe de vida a l'esquerra partidària, alhora que s'obren incògnites inquietants nord enllà i, sobretot, cap a ponent. La deserció dels diputats madrilenys, la trama que els jutges s'encarregaran de soterrar amb els pretextos sobre el procediment, el descrèdit de les organitzacions, la resistència d'aquestes a sanjar el sistema i fer avanços en qualitat democràtica... tot plegat fa preveure que repetir les eleccions a Madrid no afavorirà els estafats. I tot just a continuació, arribaran les eleccions catalanes. Afectarà el clima general de desconfiança les expectatives dels aspirants a la Generalitat, amb especial atenció a l'àmbit de l'esquerra? Probablement. Quatre o cinc mesos més tard n'arribaran les generals. La presidència del Govern espanyol se la disputaran un afligit Rodríguez Zapatero que juga l'última oportunitat davant l'hereu d'Aznar. Ací, mentrestant, la inèrcia ha consolidat unes pràctiques dissuasives entre una oposició que mostra les constants vitals a la premsa i, ocasionalment, a la televisió. Els socialistes deuen pensar que ja fan prou amb això, a més de frenar les ambicions dels exdirigents fosilitzats que encara lluiten pel retorn a Broadway. L'Entesa ha sumat un escó i ja pot morir d'èxit. El Bloc farà un congrés. I les restes de naufragi que van aprofitar les eleccions per a passar llista, descansan de l'esforç.

El desert s'ha posat molt inhòspit.

Manuel S. Jardí